

[Grethe Fenger Møller]

lokale myndigheder, at man sikrer en såkaldt alsidighed.

Det skal ikke være sådan, at en central instans skal holde øje med, hvad der skal gå over scener og gymnastikgulve landet over. De lokale både kan og bør bestemme selv, fordi det er deres børn, der skal have disse oplevelser. Derfor må det være de lokale, der skal have ansvaret. Hvis ikke dette går, så regner vi med, at den revision af børneteaterloven, som vi har foreslået, sætter en stopper for udskejelserne, således at man kan få et ordentligt børneteater.

Jeg tror, det er vigtigt, at man som udgangspunkt siger, at vi ved godt, at Danmark er et lille land og et lille sprogområde, og uden en virkelig bevidst indsats for at bevare vor kulturelle arv mister vi vores identitet. Det er sagt, at et folk uden historie er et kulturløst folk. Jeg tror også, at det forholder sig omvendt: et kulturløst folk har ikke nogen historie og skaber ikke historie. Også derfor skal der være rammer omkring vores kulturpolitik.

Derfor er vi i det konservative folkeparti optaget af to ting: på den ene side ønsker vi, at det, der er vores kulturarv, skal bevares og sikres, og på den anden side skal der skabes gode betingelser for den moderne kunst, for det er den, der siger noget om det samfund, vi lever i i dag, siger noget om de bevægelser, der er, og som bringer os over i morgendagens samfund.

For os er det vigtigt, at man har disse rammer. Det er bl. a. derfor, vi i det konservative folkeparti har været så optaget af Det kgl. Teaters fremtid. Vi rejste jo en forespørgselsdebat i foråret for derigennem at få skabt opmærksomhed om de problemer, som placeringen af et nyt skuespilhus skaber. Vi tror, det er vigtigt, at vi har en nationalscene, hvor vi både kan dyrke den traditionelle kultur, og hvor der også er mulighed for, at den moderne kunst kan udfolde sig. Men det er vigtigt, at vi får skabt de rigtige rammer for vores kulturliv, der skal udfolde sig på den nationale scene, og det er en sag, som vi vil følge med den største opmærksomhed. Jeg ved også, at det er noget, vi kommer til at drøfte i næste folketingsssamling.

Så vil jeg godt nævne et andet punkt, som optager os, og som bekymrer os. Det er den nedbrydning, der sker af uerstattelige værdier i vore museer og samlinger. Vi har et stort

ansvar for at prøve på at løse de problemer. Det drejer sig ikke bare om den manglende konservering, det drejer sig også om den manglende sikkerhed mod tyverier. Måske er der her et eksempel på, at udviklingen er gået lidt for hurtigt. For hvad kan det nytte, at vi fremmer nye spændende eller morsomme eksperimenter, hvis vi så ikke har råd til at bevare det uerstattelige? Nationalmuseets solvogn er nok mere værdifuld end teatret af samme navn.

Jeg må i forbindelse med decentraliseringsnødvendighed også sige, at dette gælder også en af vore største kulturinstitutioner, nemlig Danmarks Radio. Her har vi igen et skoleeksempel på, at centralisering og fastklamring til et forældet mønster går ud over kvalitet og alsidighed. Selvfølgelig skal Danmarks Radios monopol brydes. Det vil gavne alle. Så længe socialdemokratiet klammer sig til en idé om, at Danmarks Radio skal holdes i snor fra et centralt sted, lige så længe må vi også sætte spørgsmålstegn ved, om socialdemokratiet virkelig ønsker at gøre kulturlivet folkeligt og mangfoldigt.

Der er en voldsom trang i det danske samfund til at opleve det gode og det folkelige. Lad mig nævne et enkelt eksempel: den succes, som udstillingen af Skagensmalerne på Den Hirschsprungske Samling fik. Der kom så mange, at det næsten ikke var til at se Krøyer, Ancher, Drachmann og de andre billeder.

Her har vi altså et eksempel på, at man forholdsvis beskedne offentlige midler kan give københavnernes et indtryk af Skagens strande og den kunst og den kultur, der har været i dette miljø. Her er der tale om midler, der er givet godt ud, der er tale om et godt initiativ.

Alligevel er der vel også folk, der siger: ja men er det nu også nødvendigt, at vi skal gå og se på sådan nogle gamle malerier fra før århundredskiftet?

Jeg mener, at det er meget vigtigt. Jeg mener også, at udstillingens succes virkelig var en dokumentation for, at det var noget, der interesserede mange i København og omegn.

Jeg nævner dette for at vise, hvor svært det er at definere ikke bare begrebet kultur, men også begrebet kulturstøtte. Kultur er ikke bare kunst, det er noget mere, selv om kunsten er en vigtig del af kulturen.